

Hjælp til dem, der kæmper med at være tiltrukket af deres eget køn

En af dine kære eller en ven kæmper med at være tiltrukket af sit eget køn og beder om din hjælp. Hvad skal du sige? Hvad kan du gøre?

ÆLDSTE JEFFREY R. HOLLAND
De Tolv Apostles Kvorum

En behagelig ung mand først i tyverne sad over for mig. Han havde et vindende smil, selv om han ikke smilede ret meget under vores samtale. Det, der fangede mig, var smerten i hans øjne.

»Jeg ved ikke, om jeg fortsat bør være medlem af Kirken,« sagde han. »Jeg tror ikke, jeg er værdig.«

»Hvorfor skulle du ikke være værdig?« spurgte jeg.

»Jeg er bøsse.«

Jeg tror, han tænkte, at jeg ville blive forbløffet. Det blev jeg ikke. »Og ...?« spurgte jeg.

Et lettelsens glimt sås i hans ansigt, da han fornemmede min fortsatte medfølelse. »Jeg bliver ikke tiltrukket af kvinder. Jeg bliver tiltrukket af mænd. Jeg har prøvet at ignorere de følelser eller at ændre dem, men ...«

Han sukkede. »Hvorfor har jeg det sådan? Disse følelser er meget virkelige.«

Jeg holdt en pause og sagde så: »Jeg har brug for lidt flere oplysninger, før jeg råder dig. Forstår du, at være tiltrukket af sit eget køn er ikke en synd, men at handle efter disse følelser er – ligesom det ville være med heteroseksuelle følelser. Overtræder du kyskhedsloven?«

Han rystede på hovedet. »Nej, det gør jeg ikke.«

Denne gang var jeg lettet. »Tak, fordi du ønsker at tage det op,« sagde jeg. »Det kræver mod at tale om det, og jeg respekterer dig meget for at have holdt dig ren.«

Med hensyn til hvorfor du føler, som du gør, kan jeg ikke svare dig på. Adskillige faktorer kan gøre sig gældende, og de kan være lige så forskellige, som mennesker er. Visse ting, heriblandt årsagen til dine følelser, får vi måske aldrig at vide i dette liv. Men at kende årsagen til dine følelser er ikke lige så vigtig som at vide, at du ikke har overtrådt. Hvis du lever i overensstemmelse med befalingerne, så er du værdig til at tjene i Kirken, nyde fuldt fællesskab med medlemmerne, tage i templet og modtage alle velsignelserne ved Frelserens forsoning.«

Han rankede ryggen lidt. Jeg fortsatte: »Du tjener dig selv dårligt, når du hovedsageligt identificerer dig ved dine seksuelle følelser. Det er ikke dit eneste kendetegn, så giv det ikke uforholdsmæssig opmærksomhed. Du er først og fremmest Guds søn, og han elsker dig.«

Og derudover, så elsker jeg dig. Mine brødre blandt generalautoriteterne elsker dig. Jeg kommer til at tænke på en bemærkning, som præsident Boyd K. Packer kom med, da han

talte til dem, der var tiltrukket af deres eget køn. »Vi afviser jer *ikke*,« sagde han. »Vi *kan ikke* afvise jer, for I er Guds sønner og døtre. Vi *vil* ikke afvise jer, for vi elsker jer.«¹

Vi talte sammen i yderligere en halv times tid. Da jeg vidste, at jeg ikke kunne være hans personlige rådgiver, henviste jeg ham til hans lokale præstedømmeledere. Så skiltes vi. Jeg syntes at spore et håb i hans øjne, som ikke tidligere havde været der. Selv om han stadig stod over for at skulle gennemgå udfordringer – eller ganske enkelt holde ud – havde jeg en fornemmelse af, at han ville klare dem godt.

Gud elsker sine børn.

Da en engel stillede Nefi et spørgsmål om Gud, svarede Nefi: »Jeg ved, at han elsker sine børn; alligevel forstår jeg ikke betydningen af alting« (1 Ne 11:17). Også jeg bekræfter, at Gud elsker *alle* sine børn og erkender, at mange spørgsmål, deriblandt nogle med hensyn til tiltrækning af ens eget køn, må afvente svar i fremtiden, måske i det næste liv.

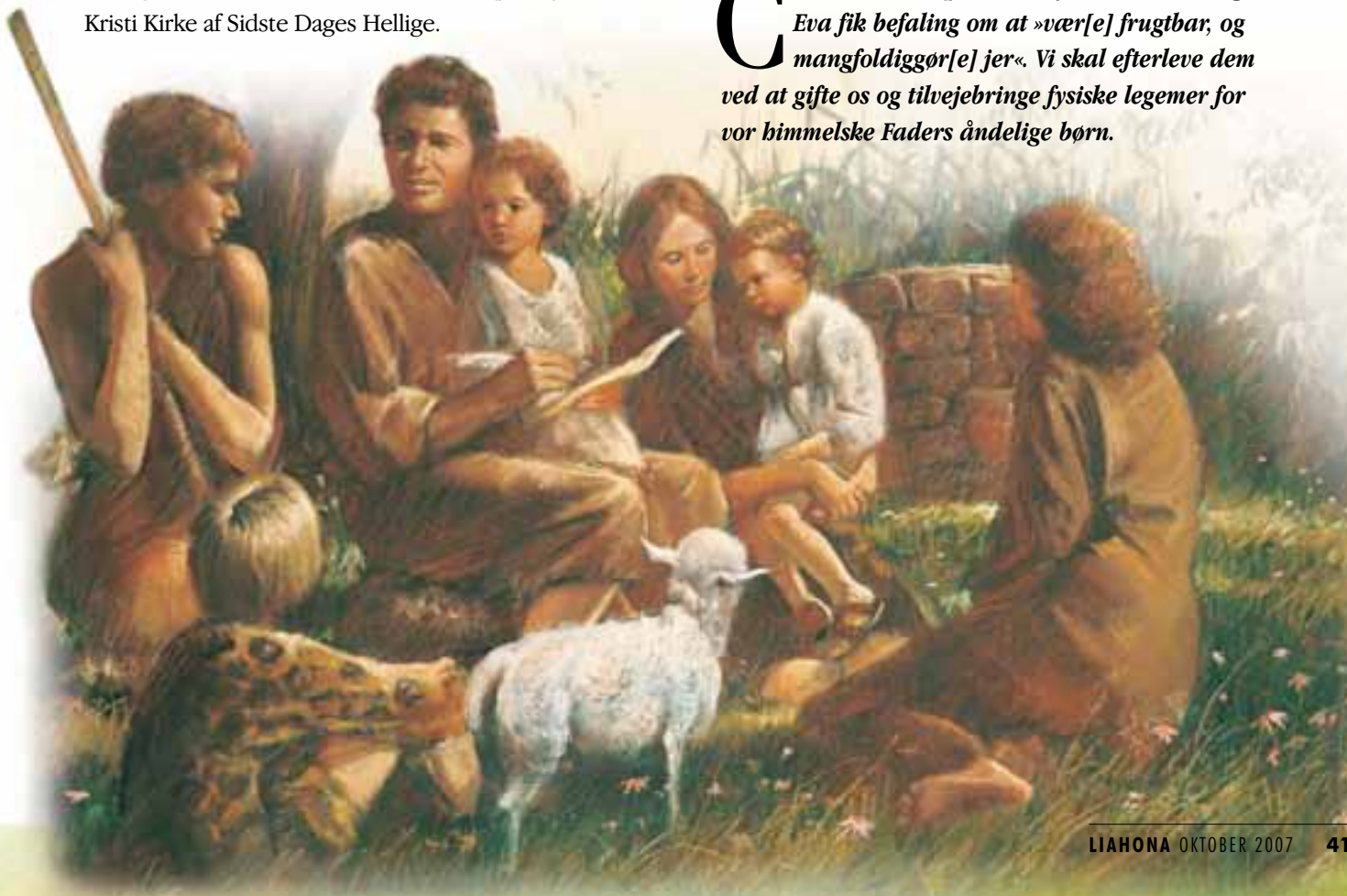
Uheldigvis tror nogle mennesker, at de har svaret på alt her og nu og bekendtgør deres meninger vidt og bredt. Heldigvis taler sådanne mennesker ikke på vegne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Selv om jeg tror, at medlemmer ivrigt søger at vise medfølelse over for dem, der er anderledes end dem selv, ligger det i den menneskelige natur, at når vi konfronteres med en situation, vi ikke forstår, har vi en tendens til at trække os tilbage. Det gælder især ved tiltrækning af ens eget køn. Vi har så få pålidelige oplysninger om det, at de, der ønsker at hjælpe, står tilbage med lidt usikre følelser. Jeg indrømmer min egen utilstrækkelighed i den henseende, men da jeg gerne vil hjælpe, så lad mig få lov at komme med nogle forslag til hjælp for dem, der har familie eller venner, der er tiltrukket af deres eget køn.

Vor Faders plan for lykke

For det første, så lad os være fuldstændig på det rene med, hvad Gud ønsker for hver eneste af os. Han ønsker, at vi alle opnår velsignelserne ved evigt liv. Han ønsker, at vi skal blive ligesom ham. For at hjælpe os med det, har han givet os en plan. Denne plan er baseret på evige sandheder og ændres ikke i henhold til tidens tendenser i samfundet.

Centralt i Guds plan er at få børn. Adam og Eva fik befaling om at »vær[e] frugtbar, og mangfoldiggør[e] jer«. Vi skal efterleve dem ved at gifte os og tilvejebringe fysiske legemer for vor himmelske Faders åndelige børn.

Centralt i denne plan er at få børn, en af de mest afgørende årsager til, at Adam og Eva forlod Edens have (se 2 Ne 2:19-25; Moses 5:10-12). De blev befalet at »vær[e] frugtbare, og mangfoldiggør[e] jer« (Moses 2:28), og de valgte at holde den befaling. Vi skal efterleve dem ved at gifte os og tilvejebringe fysiske legemer til vor himmelske Faders åndelige børn. Det er indlysende, at et homoseksuelt forhold er uforeneligt med den plan.

Af forskellige årsager er ægteskab og børn ikke umiddelbart tilgængeligt for alle. Måske dukker der ikke nogen mulighed for ægteskab op. Måske er der selv efter ægteskabet en manglende evne til at få børn. Eller måske er man ikke lige nu tiltrukket af det modsatte køn. Uanset årsagen vil Guds rigeste velsignelser til sidst være tilgængelige for alle hans børn, hvis de er rene og trofaste.

Ved at udøve tro, yde en personlig indsats og stole på forsoningens kraft kan nogle overvinde det at være tiltrukket af deres eget køn i jordelivet og gifte sig. Men andre bliver måske aldrig fri for at være tiltrukket af deres eget køn i dette liv.

Som kirkefæller, familie og venner må vi være klar over, at de, der er tiltrukket af deres eget køn, står over for nogle helt særlige restriktioner med hensyn til at udtrykke deres følelser. Samtidig med at tiltrækningen af ens eget køn virkelig eksisterer, må denne tiltrækning ikke komme fysisk til udtryk. Ønsket om fysisk tilfredsstillelse giver ingen ret til at gøre noget umoralsk. Sådanne følelser kan være stærke, men de er aldrig så stærke, at de kan frarøve nogen friheden til at vælge en værdig opførsel.

Når jeg siger dette, så lad mig gøre det klart, at tiltrækning alene, hvor vanskelig den end kan være, gør ikke, at man er uværdig. Det Første Præsidentskab har sagt: »Der er forskel på umoralske tanker og følelser og på at deltage enten i umoralsk heteroseksuel eller enhver homoseksuel adfærd.«² Hvis man ikke giver efter for fristelserne, har man ikke overtrådt.

Hvis man glemmer at skelne mellem det, fører det nogle gange til fortvivlelse. Det gør mig ondt på vegne

YDERLIGERE HJÆLP

Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har udarbejdet et hæfte til dem, der er tiltrukket af deres eget køn. Tittlen er *Gud elsker sine børn* (katalognr. 04824 110). Hvis hæftet findes på jeres sprog, kan I få et eksemplar hos jeres lokale distributionscenter eller hente den på www.lds.org/same-gender-attraction.

af dem, der ikke forstår, at enhver velsignelse, som Gud giver, er tilgængelig for alle, der adlyder de love, på hvilke disse velsignelser er baseret (se L&P 130:20-21). Ingen, der efterlever evangeliet, bør fortvivle. Håb og fred kommer fra Trøsteren, og svaret på fortvivlelse er at lade Helligånden træde inden for i vores liv.

Måder at hjælpe på

Lad os forestille os, at I er det familiedlem eller den ven, som én, der er tiltrukket af sit eget køn, kommer til og beder om hjælp. Hvad skal I sige? Hvad skal I gøre?

Jeg vil begynde med at anerkende det mod, der fik jeres søn, datter, søster, bror eller ven til at komme til jer. Jeg vil anerkende den tillid, den person har vist. At drøfte emnet med en, man har tillid til, er et sundt første skridt til at håndtere de forvirrende følelser, og det er bydende nødvendigt, at disse første skridt bliver mødt med medfølelse.

Dernæst, hvis I er forælder til en, der er tiltrukket af sit eget køn, så tro ikke, at I er årsagen til de følelser. Ingen, heller ikke den, der kæmper, bør prøve at tage skylden på sig. Ej heller bør nogen lægge skylden på andre – heller ikke på Gud. Lev i tro, og hjælp jeres elskede familiemedlem til bedst muligt at håndtere hans eller hendes udfordring.

Når I gør det, så indse, at ægteskab ikke er løsningen i enhver situation. Tiltrækning af ens eget køn rækker dybt, og at prøve at påtvinge et heteroseksuelt forhold ændrer sandsynligvis ikke på det. Vi bliver alle begejstrede, når en, der kæmper med disse følelser, er i stand til at gifte sig, få børn og opnå lykken ved en familie. Men andre forsøg har resulteret i knuste hjerter og opløste hjem.

Hold frem for alt kommunikationslinjerne åbne. Åben kommunikation mellem forældre og børn er et klart udtryk for kærlighed, og ren kærlighed udtrykt i rigt mål, kan forvandle familiebånd. Men kærlighed til et familiemedlem betyder ikke, at man skal billige en uretfærdig adfærd. Jeres børn er naturligvis velkomne

til at være i jeres hjem, men I har al ret til i jeres hjem at udelukke enhver adfærd, der støder Herrens ånd.

Haveprincippet

Overvej derefter et princip, man bruger ved havepleje. En eller anden har sagt, at hvis vi planter gode frø i en have, får vi ikke så meget brug for hakkejernet. På samme måde kan vi, hvis vi fylder vores liv med åndelig næring, lettere opnå kontrol over tilbøjeligheder. Det vil sige, at vi skaber et positivt miljø i vores hjem, hvor Ånden er til stede i rigt mål. Et positivt miljø indebærer en vedvarende personlig og offentlig tilbedelse, bøn, faste, læsning i skrifterne, tjeneste og påvirkning fra opløftende samtaler, musik, litteratur og lignende.

Det samme miljø gælder oplevelser i Kirken. Nogle af de, der bliver tiltrukket af deres eget køn, har en uløst frygt og bliver fornærmet i Kirken, hvor ingen har haft dette til hensigt. På den anden side holder nogle medlemmer dem, der er anderledes, ude fra deres fællesskabskreds. Når vore handlinger eller ord afskrækker nogen fra at få alle fordelene ved medlemskab af Kirken, svigter vi dem – og Herren. Kirken bliver gjort stærkere ved, at vi omfatter

Når man planter stærke, sunde frø i en have, hjælper det med at holde ukrudtet nede. På samme måde kan vi, hvis vi fylder vores liv med den åndelig næring, Gud har givet os, lettere opnå kontrol over vore tilbøjeligheder.

ethvert medlem og styrker hinanden i tjeneste og kærlighed (se L&P 84:110).

I føler jer måske tilskyndet til at opmuntre den, I prøver at hjælpe, til at besøge en præstedømmeleder, som bærer nøglerne til at råde ved Ånden. Gør det venligst, velvillende at Det Første Præsidentskab har bedt kirkeledere drøfte disse sager i fortrolighed og i en ånd af kristuslignende kærlighed.³

I Herrens hænder

For ikke ret længe siden modtog jeg et brev fra en mand først i trediverne, som kæmper med at være tiltrukket af sit eget køn. Hans kamp har ikke været let, og han er endnu ikke blevet gift. Men han skrev: »Herren har hjulpet mig med at se mine nuværende omstændigheder i øjnene, og jeg er tilfreds med at gøre mit bedste og overlade mit liv i Herrens hænder.«

Jeg græder af beundring og respekt over den tro og det mod hos sådan en mand, der lever med en udfordring, som jeg aldrig har stået over for. Jeg elsker ham og tusinder andre som ham, mand eller kvinde, som strider den gode strid (se 1 Tim 6:12). Jeg anbefaler hans holdning til alle, der kæmper med – eller der hjælper andre at kæmpe med – at være tiltrukket af deres eget køn. ■

NOTER

1. »I er Guds tempel«, *Liabona*, jan. 2001, s. 87.
2. Brev fra Det Første Præsidentskab, 14. jan. 1991.
3. Se brev fra Det Første Præsidentskab, 14. nov. 1991.

